

Právní výklad k zákonnému zmocnění odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra

K obecně závazné vyhlášce o způsobu a podmínkách převozu a přechodního uložení zemřelých

---

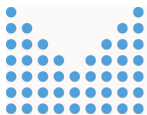
Obec může podle § 4 odst. 4 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohřebnictví“) obecně závaznou vyhláškou upravit způsob a podmínky převozu a přechodného uložení zemřelých.

Zákonné zmocnění je třeba vykládat a chápat v kontextu s ustanovením celého odst. 4 § 4 zákona o pohřebnictví, který stanoví, že *jestliže došlo k úmrtí ve zdravotnickém zařízení nebo v ústavu sociální péče, hradí toto zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče po dobu 48 hodin od úmrtí náklady spojené s uložením lidských pozůstatků; byla-li provedena pitva, počítá se lhůta 48 hodin od provedení pitvy. Náklady spojené s uložením lidských pozůstatků ve zdravotnickém zařízení nebo ústavu sociální péče po uplynutí 48 hodin od úmrtí nebo pitvy a s jejich převozem nebo s jejich uložením po uplynutí této doby u jiného subjektu hradí ten, kdo sjedná pohřbení podle § 5 odst. 1. Pokud zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče po uplynutí 48 hodin od úmrtí nemohou samy zajistit další uložení lidských pozůstatků, zajistí jejich uložení u jiné osoby; přitom jsou povinny počínat si tak, aby náklady spojené s převozem a uložením do doby pohřbení byly co nejnižší.*

Obecně závazná vyhláška upravuje právě ty případy, kdy zdravotnická zařízení nebo ústavy sociální péče, v nichž došlo k úmrtí, nemohou po uplynutí zákonem stanovené doby 48 hodin od úmrtí, resp. provedené pitvy, již samy zajistit další uložení lidských pozůstatků a nedošlo-li k sjednání pohřbení osobou dle § 5 odst. 1 zákona o pohřebnictví.

Zpravidla tedy půjde o případy, kdy do 48 hodin od úmrtí ve zdravotnickém zařízení nebo ústavu sociální péče, resp. pitvy zemřelého, nebylo sjednáno pohřbení zemřelé osoby, a kdy zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče již nemůže zajistit uložení lidských pozůstatků ve svých prostorách.

Předmětem regulace touto obecně závaznou vyhláškou tedy není stanovení způsobu a podmínek přechodného uložení a přepravy zemřelých v jiných případech (např. zemřelých doma, na ulici), ani regulace provozování pohřební služby, resp. činností spojených s pohřbením zemřelé osoby.

Pro stanovení způsobu a podmínek převozu a přechodného uložení zemřelých v obecně závazné vyhlášce bude zřejmě vhodné využít obdobný způsob a podmínky přepravy a uložení zemřelých, které zákon o pohřebnictví stanoví pro činnost pohřební služby. Neopominutelné je ustanovení § 4 odst. 1 písmeno g) zákona o pohřebnictví, které stanoví zákaz přepravovat lidské pozůstatky v rozporu s požadavky stanovenými v § 9 zákona o pohřebnictví a ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o pohřebnictví, který stanoví podmínky pro převzetí lidských pozůstatků v návaznosti na ustanovení § 7 odst. 2 písm. a), b).

Jako neúčelné se jeví vydání obecně závazné vyhlášky podle tohoto zákonného zmocnění obcemi, na jejichž území se nenachází zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče, a to vzhledem k omezené možnosti regulace.

-
- tento materiál popisuje právní stav ke dni zpracování (aktualizace);
  - právní názor uvedený v tomto materiálu není právně závazný, neboť k závazným výkladům je oprávněn pouze soud
-